

4. Visų pirma Komisija teigia, kad buvo pažeista Direktyvos 92/43/EEB, kuria siekiama, pirma, specialiose saugomose teritorijose išvengti natūralių buveinių ir rūšių buveinių blogėjimo bei rūšių, kurių apsaugai buvo įsteigtos specialios saugomos teritorijos, trikdyimo, ir, antra, apsaugoti laukinius paukščius, 6 straipsnio 2 dalis kartu su jos 7 straipsniu.
5. Remiantis Komisijos vertinimu, Graikija nesiėmė visų priemonių, kad atliktų visus nustatytus veiksmus, būtinus minėtose nuostatose iškeltiems tikslams pasiekti.
6. Konkrečiai kalbant, reikia nurodyti, kad:
 - nebuvo nutraukti neteisėti grėžimo darbai, nors Graikijos valdžios institucijos pačios pripažino, jog tai padaryti būtina norint pagerinti ežero padėtį;
 - dar nebuvo pritaikytas drėkinimo apribojimas iki tinkamo lygio, o tai matyti atsižvelgiant į aplinkybę, kad Graikijos valdžios institucijos nepateikė įrodymų, patvirtinančių, kad priimtų priemonių buvo imtasi;
 - dar nebuvo parengtas kolektyvinių drėkinimo tinklų statybos ir Koroneia ežero gruntinio vandens gerinimo darbų tyrimas, be to, nebuvo šalinamos pramoninės atliekos, nes nebuvo pasirašyta sutartis dėl fermentavimo rezervuarų statybos. Reikia pabrėžti ir tai, kad savo veiklą tęsė keturi taršą keliantys pramonės subjektai;
 - dar nebuvo patvirtintas administravimo planas ir Koroneia-Volvi ir Makedonikon Tempon ežerų nacionalinio parko integruota monitoringo programa.
7. Be to, Komisijos nuomone, buvo pažeisti Direktyvos 91/271/EEB 3 ir 4 straipsniai, susiję su miesto nuotėkų išleidimu ir surinkimo sistemomis. Iš tiesų dėl Langado surinkimo sistemos, apimančios miesto ir pramoninių nuotėkų surinkimo ir biologinio valymo įrangą, reikia nurodyti, kad Graikijos valdžios institucijos nepranešė Komisijai apie pirmo numatytų darbų etapo atlikimą, po kurio būtų aprūpinta 50 % Langado miesto gyventojų. Bet kuriuo atveju dėl antrojo Langado surinkimo sistemos etapo, kurį įgyvendinus būtų aprūpinta 100 % gyventojų, dar rengiami tyrimai.
8. Galiausiai dėl nuotėkų antrinio valymo atitinkama sutartis dar nebuvo pasirašyta tuo metu, kai Graikijos valdžios institucijos atsakė į pagrįstą nuomonę.

2011 m. spalio 11 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Prancūzijos Respubliką

(Byla C-520/11)

(2011/C 362/22)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama F. Jimeno Fernández ir D. Bianchi

Atsakovė: Prancūzijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

Europos Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- Pripažinti, kad neįvykdžiusi Komisijos sprendimo 2009/726/EB, kuriuo Prancūzijai nurodoma sustabdyti jos priemonių, skirtų uždrausti į jos teritoriją iš ūkių, kuriuose patvirtintas klasikinio skrepi atvejis, įvežti pieną ir pieno produktus, taikymą, Prancūzijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 4 straipsnio 3 dalį ir SESV 288 straipsnį;
- Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2009 m. vasario 25 d. Prancūzija priėmė sprendimą dėl draudimo importuoti žmonėms vartoti skirtą avių ir ožkų pieną, tokio pieno produktus ir produktus, kurių sudėtyje yra avių ir ožkų pieno, keliančius pavojų užsikrėsti užkrečiamosiomis spongiforminėmis encefalopatijomis.

Komisija kreipėsi į Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinį komitetą (toliau — Maisto komitetas), kad minėtos nacionalinės laikinosios apsaugos priemonės būtų išplėstos, iš dalies pakeistos arba panaikintos.

Remdamasi gautomis mokslinėmis išvadomis bei pasikonsultavusi su Maisto komitetu, 2009 m. rugsėjo 24 d. Komisija nusprendė, kad Prancūzijos priimtoms laikinosios apsaugos priemonės, netgi atsižvelgiant į atsargumo principą, viršija tai, kas būtina, siekiant išvengti didelio pavojaus žmonių sveikatai ir, remdamasi Reglamento Nr. 178/2002 (¹) 54 straipsnio 2 dalimi, priėmė Sprendimą 2009/726/EE (²) ir pareikalavo, kad Prancūzija sustabdytų šių priemonių taikymą.

Prancūzijos Respublika pareiškė ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo. Tačiau ji neprašė sustabdyti jo vykdymą.

Komisija mano, kad neįvykdžiusi minėto sprendimo, Prancūzijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 4 straipsnio 3 dalį ir SESV 288 straipsnį.

Pirma, SESV 4 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad siekdamas užtikrinti pagal Sutartis ar Sąjungos institucijų aktus atsirančių pareigų vykdymą, valstybės narės imasi bet kurių reikiamų bendrų ar specialių priemonių.

Antra, SESV 288 straipsnyje numatyta, kad sprendimas yra privalomas visas tiems, kam jis skirtas, siekiant visiškai užtikrinti veiksmingą jo taikymą.

Galiausiai kadangi Prancūzijos Respublikos pareikštas ieškinys dėl Sprendimo 2009/726/EB panaikinimo neturi sustabdančio

poveikio, o Prancūzijos Respublika neprašė sustabdyti jo vykdymo, ginčijamo sprendimo taikymas nebuvo sustabdytas.

-
- (¹) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 463).
- (²) 2009 m. rugsėjo 24 d. Komisijos sprendimas dėl laikinųjų apsaugos priemonių, Prancūzijos nustatytų pienui ir pieno produktams, įvežamiems į jos teritoriją iš ūkio, kuriame patvirtintas klasikinio skrepi atvejis (OL L 258).
-